

[Estrup]

Men sådan som situationen ligger i øjeblikket, er det altså primært et principielt spørgsmål, om man skal ligestille de handicappede med andre på arbejdsmarkedet. Det synes vi fra radikal side man skal, og derfor er vi af den overbevisning, at det er nogle rigtige forslag, vi er kommet med.

Formanden:

Jeg kan oplyse, at der er ønsket udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Hr. Kaj Poulsen har flere gange fremhævet, at De Samvirkende Invalideorganisationer har støttet dette forslag, og jeg skal præcisere over for hr. Kaj Poulsen, at hr. Svend Jensen den 29. januar 1987 i sit første brev til arbejdsmarkedsudvalget skrev:

»Principielt må jeg naturligvis fastholde, at personer, der er kommet ind i en A-kasse på normale vilkår, ikke bør underlægges et skærpet arbejdskrav.«

Når hr. Svend Jensen fra De Samvirkende Invalideorganisationer senere til arbejdsministeren siger, at det, der ligger, er en væsentlig lempelse af mulighederne for at modtage dagpenge, og at han kan støtte det, så er det jo rigtigt på den måde, at det er så langt, han kan komme her og nu, fordi Socialdemokratiet ikke vil være med til mere. Og hr. Svend Jensen ville da være tåbelig, for at sige det på den måde, hvis han ikke ud fra de forudsætninger, han har, accepterede en mindre forbedring, når han kan regne ud, at der i Folketinget på grund af Socialdemokratiet ikke er flertal for mere.

Jeg er sikker på, at hvis hr. Kaj Poulsen henvendte sig til hr. Svend Jensen og spurgte, om han ikke hellere ville have vores forslag, så ville hr. Svend Jensen sige ja. Det ville De Samvirkende Invalideorganisationer og de øvrige organisationer, der findes, gøre, så hr. Kaj Poulsen kan ikke tage hr. Svend Jensen til indtægt på den måde, som han gør. Det er simpelt hen at fuske med virkeligheden. Virkeligheden er, at det er Socialdemokratiet, der blokerer for en reel ligestilling, en ligestilling, der går videre end det, arbejdsministeren har foreslået.

Det er Socialdemokratiet, der har slået fast, at man siger ja til fortsat ulighed og forskelsbehandling, og det er det helt afgørende

og principielle i det. Derfor har hr. Estrup 100 pct. ret.

Jeg synes, det er meget vigtigt at pointere i denne sammenhæng, at det drejer sig om medlemmer, som er kommet ind i en A-kasse på helt sædvanlig måde, har betalt et A-kassekontingent på helt sædvanlig måde, har haft fuldkommen normalt arbejde i arbejdsløshedslovgivningens forstand på fuld tid eller på deltid, men den dag fyresedlen kommer, udsættes de så for en ganske urimelig forskelsbehandling. De er stadig væk andenklassens A-kassemedlemmer og kan ikke få dagpenge på samme vilkår som såkaldte normale A-kassemedlemmer.

Jeg synes, det er så vigtigt at præcisere det her, fordi flere invalideorganisationer jo faktisk har ønsket at gå videre end det, SF, VS og de Radikale har sagt i denne sammenhæng. Dansk Blindesamfund har f.eks. tidligere, da vi behandlede vores beslutningsforslag om dagpengeretten for personer med social pension, sagt, at det var en form for lapperi, og at det, man i virkeligheden havde brug for, var en reel nyvurdering af rådighedsbegrebet. Det har vi ikke villet gøre her og nu. Vi har villet sige, at de, der var kommet ind i A-kassen på sædvanlige vilkår og havde arbejdet på sædvanlige vilkår i A-kassens forstand, også skulle have den samme behandling. Men det har Socialdemokratiet altså ikke villet være med til.

Jeg indrømmer, og det gjorde jeg også, da vi diskuterede dette spørgsmål ved første behandling, at det, regeringen nu kommer med, er et mindre fremskridt i forhold til, hvordan reglerne er i dag. Det er selvfølgelig godt, at 78-dages reglen er væk, og det er også godt, at de øvrige regler er væk. Jeg vil såmænd tillade mig sammen med SF og de Radikale endog at tage æren for, at det er kommet så vidt, for hvis vi ikke havde fremsat vores forslag og vores ændringsforslag, da vi diskuterede regelforenkling i sommer, så tror jeg ikke, det var kommet så vidt; de tidligere forslag, vi har set på dette her felt, trak jo i den forkerte retning. Det er trods alt blevet bedre hen ad vejen, men det principielle står tilbage, at man accepterer en fortsat forskelsbehandling.

I disse diskussioner synes jeg der nogle gange ligger bag det hele, at der er altså ikke nogen, der skal have det bedre end andre. Det kan ikke være meningen, at folk skal